

22. Wọn wí pé: Ẹ iwọ wáá bá wa ni kí o lè ẹ wá lórí kùrò lódò àwọn òrìsàa wa ni? Nitorí nàà mú nnkan tí o fí n ẹrùbà wá nàà wá tí o bá ẹ olòótó.

23. Ó wí pé: Ìmọ̀ rẹ wà lódò Allaahu. Èmí kàn n jísẹ́ tí wọn fí rán mi sí yín fún yín ni, ẹ̀gbón èmí rí yín pé aláimọ̀kan ènìyàn ni yín.

24. Nígbà tí wọn rí i (iyà nàà) tí ó n bọ wá gégé bí ẹ̀sújò sí ilúu wọn, wọn wí pé: Èyí ni ẹ̀sújò tí yóò rò fún wa. Bẹ̀ẹ kó, nnkan tí ẹ̀yín n kánjú nípaà rẹ̀ ni; atẹ̀gùn tí iyà ẹ̀lẹ̀ta-eléro wà nínú un rẹ̀ ni.

25. Yóò máa pa gbogbo nnkan rẹ̀ pẹ̀lúu àṣẹ Olúwaa rẹ̀. Nígbà nàà wọn wáá di ẹ̀ni tí ènìyàn kan kò le rí (eripaa wọn) ju ibùgbée wọn lọ. Báyan ni A ẹ̀ n san ẹ̀san fún àwọn ènìyàn tí wọn ẹ̀ ọ̀daràn (alàìgboràn).

26. Àti pé Àwá ti fún wọn ní agbára irú èyí tí Àwá kò fún yín, Àwá sì fún wọn ní ìgboràn àti iríran àti ọ̀kàn, síbẹ̀ síbẹ̀ ìgboràn-an wọn àti iríran-an wọn àti ọ̀kàn-an wọn kò ẹ̀ wọn ni oore kankan, nígbà tí ó ẹ̀ pé níṣe ni wọn ẹ̀ àtakò sí àwọn àmìi Allaahu, nnkan tí wọn sì fí n ẹ̀ yẹ̀yẹ̀ sì sọkalẹ̀ lé wọn lórí (iyà sọgbà yí wọn ká).

27. Àwá sì tí pa àwọn ilú tí wọn wà ni agbègbèe yín rẹ̀, A sì tí ẹ̀ àlàyé àwọn àmìi (Wa fún wọn) kí wọn lé ẹ̀rí padà.

28. Kí ló ẹ̀ tí àwọn nnkan tí wọn mú ní olùjòsinfún lẹ̀yìn-in Allaahu tí (wọn rò pé yóò mú wọn) súnmọ̀ Allaahu kò ẹ̀ irànlọ̀wọ̀ fún wọn? Bẹ̀ẹ kó, wọn sálọ̀ fún wọn ni. Iyẹn ni irọ̀ wọn tí wọn n pa àti nnkan tí wọn fí irọ̀ ẹ̀.

29. Àti pé igba tí A darí àwọn kan nínú un àwọn àlìjònnú sí ọ̀dòdò rẹ̀ tí wọn fẹ́ẹ̀ tẹ́tí sí Al-Kur'aanu. Nígbà tí wọn dé idíi rẹ̀, wọn wí pé: Ẹ̀ dákẹ̀. Ẹ̀gbón nígbà tí wọn gbọ̀ ọ̀ tán, wọn padà sí ọ̀dòdò àwọn ẹ̀lẹ̀gbẹ̀e wọn ní ẹ̀ni tí n ẹ̀ ìkílò (fún wọn).

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ ءِٰهِنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا اَلْعِلْمُ

عِنْدَ اَللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّا اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّي اَرْكُمُ

قَوْمًا يَّجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاُوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ

اَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۚ بَلْ هُوَ مَا

اَسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۖ رِيْحٌ فِیْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ

كُلَّ شَیْءٍۢ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا یُرِیْ اِلَّا

مَسَكِنُهُمْ ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِی الْقَوْمَ الْمُجْرِمِیْنَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِیْمَا اِنْ مَّكَّنَّكُمْ فِیْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ

سَمْعًا وَّاَبْصَرًا وَّاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا

اَبْصَرُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِّنْ شَیْءٍۢ اِذْ كَانُوْا

یَّحْجِدُوْنَ بِغَایَتِ اَللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ

یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنْ

الْقُرٰی وَصَرَفْنَا الْاٰیٰتِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِیْنَ اَخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ قُرْبَانًا

ۚ اِلٰهَةٌۭۤ اَبْلَ ۚ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِنْفُكُّهُمْ وَمَا كَانُوْا

یَفْقَرُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَاِذْ صَرَفْنَا اِلَیْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ

یَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْا اُنصِتُوْا

ۚ فَلَمَّا قُضِیَ وَلَوْ اِلٰی قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِیْنَ ﴿٢٩﴾